

Met grote vreugde en dank aan God hebben we Kerstmis 1975 kennis gegeven van de geboorte van ons zoontje en broertje

GERTIE

22 Februari 1976 werd hij gedoopt en opgenomen in de Kerkgemeenschap van St. Nicolaas.

Diep bedroefd zijn we nu hij, pas twaalf jaar oud, niet meer bij ons is, maar thuis is bij onze lieve Heer, na een langdurige ziekte aan ons ontnomen, thuis, donderdag 28 april 1988, toen hij, ondanks uiterste inspanning van artsen om het leven te behouden, stervend zijn hoofdje boog en als een engel vloog naar Gods hemel omhoog.

Is er een woord van troost is te begrijpen wat Gertie moest lijden?
We hebben hem verloren.
Hij is ons zo lief, God.
Wat kunnen we zeggen wat kunnen we doen?
we zijn er stil van ...
Lij was bij ons, je blijft bij ons, bij mama, papa en Manfred.
Als we je naam noemen denken we aan je terug, zien we je lachend gezicht, je guitige ogen, je weinige haren, horen we je stem vragen en roepen: mag ik met jullie mee met Pimmetje, ons hondje rond lopen en kijken naar de bloemen in de mooie natuur?

Je leefde van jaargetij naar jaargetij van Kerstmis naar Pasen en naar zoveel meer.

Graag gezien op school en bij Tim, jouw vriendje, speels en opgewekt bij gym en voetbal, gelukkig met wat je presteerde.

Lieve mama en papa, Manfred en allen die van mij houden, hebt geen verdriet over mij. Ik heb God tot Vader en Maria tot Moeder, in de hemel ben ik blij.

Ja, je bent in de hemel, eenmaal zien we je weer.
Gertie, rust in vrede.

Wij danken u hartelijk voor uw troost en meeleven bij het heengaan van onze lieve Gertie.

GERRIT - MINI KAMPHUIS
MANFRED

Denekamp, april 1988

J. Benneker, koster, Denekamp